

LIER

Moedige Bootvissers vangen Lifetime Achievement Award

Lierse Pijnders winnen Cultuurprijs

De Gilde van de Lierse Pijnders ontving vrijdagavond in het stadhuis de Cultuurprijs 2022 van de stad Lier. De Koninklijke Moedige Bootvissers kregen de Lifetime Achievement Award. Beide verenigingen zijn een oorkonde én 500 euro rijker.

Voor het toekennen van de prijs doet de stad Lier een beroep op een jury en op het publiek. Het resultaat van de jury en de publieksstemming tellen elk voor de helft mee. De Gilde van de Lierse Pijnders haalde het van Dirk Van der Auwera, Joachim Lambrechts en Herman Bonn . De Koninklijke Moedige Bootvissers lieten de Poppentovertrein, Paul Van Steenkiste, Frans Van Bosstraeten, Frieda Tibax en Henri Melis achter zich.

“De Gilde van de Lierse Pijnders is een vereniging van vrijwilligers die instaat voor het dragen van de reuzen en de fabeldieren en voor het bemannen van de praalwagens. Ze nemen dus onder meer deel aan de Ommegang, de GrOOte Zondag en evenementen in andere gemeenten”, zegt sche-

Jo Docx

vzw Gezellen van 't Groot Volk
“De Pijnders hebben een zwaar leven. Als je weet dat reus Goliath ongeveer 85 kilogram weegt, besef je dat het niet voor watjes is om met deze reuzen te wandelen.”

pen van Cultuur Ivo Andries (Open Vld).

“De Lierse Pijnders zijn in het leven geroepen nadat bleek dat de stadslieden de reuzen niet meer mochten dragen omwille van hun nieuwe arbeidsovereenkomst. De Pijnders hebben een zwaar leven. Als je weet dat reus Goliath ongeveer 85 kilogram weegt, besef je dat het niet voor watjes is om met deze reuzen te wandelen. Zonder

Enkele Lierse Pijnders met leden van de Gezellen van 't Groot Volk. FOTO CHRIS VAN ROMPAEY

Pijnders, geen Ommegang en blijven de reuzen in hun huis”, besluit Jo Docx van de vzw Gezellen van 't Groot Volk, waarvan de Lierse Pijnders deel uitmaken.

Palingvissers

De Koninklijke Moedige Bootvissers werd in 1932 opgericht, toen een dertigtal palingvissers zich verenigden om hun belangen te dienen. Het palingvissen of palingdraaien was een typische vismethode voor de stad Lier. Van op platbodems werden vierkante netten neergelaten en verder gesleept zonder zeil of motor. Ze bewogen zich enkel voort op de stroming. In 1974 werd het palingdraaien bij wet verboden, zodat de bootvissers hun hobby moesten stopzetten.

Sinds het begin van de jaren

tachtig kregen ze van de stad de toelating om met toeristen op de Binnennete te varen. “Dat zijn er ondertussen 16.000 per jaar”, zegt voorzitter Maurits De Smedt. “Dat is mogelijk dankzij zestien vaarders-gidsen en zes logistieke medewerkers. Onze vereniging levert al decennia lang een grote bijdrage op zowel educatief als op cultureel-toeristisch vlak.”

“Slechts weinigen kunnen zwemmen in een grote draaikolk”, citeerde burgemeester Rik Verwaest (N-VA) de Romeinse dichter Vergilius. “Wel, de Bootvissers hebben de nodige rondjes gedraaid in draaikolk van het Lierse verleden, waar er velen in verzwolgen zijn. Maar zij zijn altijd komen bovendrijven. Na het wegdeemsteren van palingvangst geherori nteed naar erfgoedbe-

waarders en toerisme: begonnen als folkloristische curiositeit, vandaag een goed geoliede machine die 16.000 bezoekers per jaar rondvaart, parel aan de Lierse kroon.”

De Lierse Cultuurprijzen werden in 1995 in het leven geroepen door de Koninklijke Lierse Persbond. Frans Van Bostraeten werd er de eerste winnaar van. Later volgden onder meer Gommar Timmermans, Ingrid Godon, Door Van Boeckel en de toneelkringen Arlecchino en Schoolbond. De Lifetime Achievement Award werd pas in 2009 in het leven geroepen. Enkele winnaars zijn: Herman Van der Wee, Wim Hendrickx, Suz Van Boeckel en mannenkoor De Netezonen.

CHRIS VAN ROMPAEY

Kernleden van de Koninklijke Moedige Bootvissers. FOTO CHRIS VAN ROMPAEY

MECHELEN

Gedicht van voormalig stadsartiest Pat Donnez pronkt op muur aan Het Predikheren

In het Tinelpark in Mechelen, vlak bij Het Predikheren en Kazerne Dossin, werd zaterdagavond een groot muurgedicht onthuld. Het gaat om het gedicht *M*, dat voormalig stadsartiest Pat Donnez in 2009 schreef over zijn stad. “Als geestelijke vader van de bibliotheek op deze plek, had het gedicht nergens beter kunnen komen”, aldus de stad.

Toen journalist, radiomaker en voormalig stadsartiest Pat Donnez verschillende jaren geleden door Mechelen wandelde, vielen hem een aantal dingen op. “Op mijn dagelijkse wandeling zag ik hoe de bomen door het dak groeiden in het Predikherenklooster.

Het was totaal vervallen. Op datzelfde moment regende het ook binnen in de bib in de Moensstraat. Zo ontstond het idee om van Het Predikheren een literair wellnesscentrum te maken. Ik vertelde het tegen de burgemeester en niet veel later werd het plan gelanceerd.”

In 2019 opende Het Predikheren als de nieuwe stadsbibliotheek. Nog eens vier jaar later prijkt er ook een groot gedicht van Pat Donnez op de muren van het Tinelpark, vlak naast de bib. Het is momenteel het enige gedicht van Donnez in de openbare ruimte in Mechelen. “Het is surrealistisch dat mijn gedicht hier te bewonderen is”, zegt hij. “Ik vind het zelfs nog wat vreemd. Maar ik vind het

Het gedicht *M* van Pat Donnez prijkt op een grote muur in het Tinelpark.

FOTO STIJN VAN DE SANDE

Pat Donnez. FOTO JOREN DE WEEERT

vooral ook heel mooi. Jurgen Claesen en Jelle Jaspers zorgden voor het ontwerp en de uitvoering. Zij hebben topwerk geleverd, want zonder hen was het gedicht er niet geweest.”

In het gedicht *M*, dat Pat Donnez schreef in 2009, beschrijft de

voormalige stadsartiest zijn stad. “Het is niet zomaar een ode aan Mechelen, maar een gelaagd gedicht”, zegt burgemeester Alexander Vandersmissen (Vld-Groen-m+). “Net zoals ook de Tinelsite een gelaagde geschiedenis heeft. Er waren onder andere de Dossinkazerne en het klooster, die elk hun verleden hebben. En dan is er nog het idee van Pat voor een literair wellnesscentrum. Dit gedicht had dus nergens beter kunnen komen dan in het Tinelpark.”

Het werk werd gemaakt uit uitgelaserd metaal, poederlak, cement en kalei. Omdat de letters wat afstaan van de muur, wordt er gespeeld met schaduw en zonlicht. Het moet van het gedicht een zogenoemd levend kunstwerk maken. Het kunstproject maakt deel uit van de restauratie van de Predikherenkerk, die naast Het Predikheren gelegen is. Daarvoor ontving de stad een subsidie van 2 miljoen euro uit het Fonds Culturele Infrastructuur (FOCI). (svds)